

Paastand paa Paastand. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) — jeg ser ham desværre ikke her i dette Øjeblik — er selv Officer og vel en sagkyndig. Men naar har det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds opladt sin Røst i det høje Ting, hvor han har haft Sæde i mange Aar, for at føre de aldeles overbevisende Argumenter i Marken til Fordel for Københavns Befæstning, som han giver sig Mine af at sidde inde med? Han har tiet ganske stille. Ikke en eneste Gang har han holdt et Foredrag i dette Ting, hvor han har ført disse Argumenter i Marken. Vi have aldrig hørt dem, og vi have derfor Ret til at betvivle, at han sidder inde med saa gode Grunde, som han giver sig Mine af. Ejer han dem, saa lad ham komme frem med dem! Spørgsmaalet er jo saa stærkt fremme i Debatten, at det ingenlunde vilde være malplaceret, om det ærede Medlem nu, naar han faar Ordet, vilde føre det Forsvar for Københavns Befæstning, som han tiltror sig at kunne føre. Jeg vil tværtimod sige, at det forekommer mig, at sidder han virkelig inde med overbevisende Grunde til Fordel for Københavns Befæstning, er det hans Pligt og Skyldighed at føre dem frem her i Tinget og føre dem frem nu.

Jeg har endnu nogle Bemærkninger at gøre overfor enkelte af Ministrene. Den højtærede Trafikminister benægtede, at han havde sagt i Storeheddinge, at Fæstningen, den slipper vi for. Der husker den højtærede Minister fejl, han sagde det, og jeg gentog det, og jeg vil bede den højtærede Minister om, hvis han ønsker at faa styrket sin Hukommelse, at læse Referatet i det ham overordentlig venligtsindede, man kan sige: venskabeligt sindede Blad, „Østsjællands Folkeblad“. Han vil da af dette Blads Referat, endog et Referat, som Bladet fastholdt, efter at den højtærede Minister havde udsendt sin lidt taagede Erklæring gennem Ritzaus Bureau, se, at han virkelig har sagt: Fæstningen, den slipper vi for. Naa, det har jo mindre at sige, for det lader til, at Fæstningen er bleven udleveret alle Reformrebeller til Nedrivelse, saa nu gør det vel ikke saa meget, at den højtærede Trafikminister allerede i Foraaret var med til

at pille Fæstningen ned. Til Gængæld have vi jo faaet de 50,000 Mand ovre ved Esbjerg — nej, de 500,000 Mand, var det endda 50,000 Mand (Afbyrdelse). Naa ja, de 50,000, ja, det kunde for Resten lige saa godt have været 500,000, hvad Forskel gør det egentlig? De skulle jo hjælpe paa det. Ja, undskyld, jeg fortalte mig, men det kan jo ske, naar man holder et langt Foredrag. (P. T. Nielsen: Naturen gaar over Optugtelsen.) Jeg er bange for, at Naturen gaar over Optugtelsen hos det ærede Medlem, der afbrød mig paa denne lidt kaade Maade. Jeg har ikke mere at bemærke til den højtærede Trafikminister, jeg beder ham blot efterlæse Referatet i „Østsjællands Folkeblad“, saa vil han nok faa at se, at jeg har Ret.

Jeg har saa nogle Bemærkninger at gøre overfor den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister var desværre krænket over, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, her havde indbragt et Forslag om Arveafgiften, for den højtærede Finansminister vilde selv indbringe et saadant Forslag, og han mente, at hans Embedsmænd bedre kunde udarbejde det end vi. Men vi kunde jo ikke vide, at den højtærede Finansminister vilde indbringe et saadant Lovforslag. Den høje Regering har været uhyre travlt beskæftiget med forud for Rigsdagssamlingen at offentliggøre, at den vilde indbringe baade Forslag, som den selv havde skrevet, og Forslag, som vi andre havde skrevet, men som den havde tilegnet sig, ikke alene Forslag, som den kom med straks, men ogsaa Forslag som man bebudede vilde komme i Rigsdagssamlingens Løb, maaske først helt hen imod dens Slutning. Jeg kunde da ikke vide, at denne Fortegnelse ikke var fuldstændig. Hvis der paa den havde staaet noget om, at den højtærede Finansminister vilde indbringe et Forslag til Forhøjelse af Arveafgiften, skulde jeg ikke have gjort mig Ulejlighed med at tilvejebringe et saadant Forslag. Jeg skal imidlertid ingenlunde nægte, at Administrationen sidder inde med Kundskaber og Oplysninger, vi andre ikke kunne disponere over, og at det derfor er muligt og endog sandsynligt, at Embedsmændene ville kunne udarbejde et bedre begrundet og bedre formet Forslag end det, vi have kunnet